คำอุปมาของพระเยซู

PARABLE OF JESUS

กลุ่มแคร์อิ่มพระกิตติคุณ

เป้าหมายคำอุปมา
ของพระเยซู(มธ13:10-13)

10 ฝ่ายพวกสาวกจึงมาทูลพระองค์ว่า "เหตุไฉนพระองค์
ตรัสกับเขาเป็นคำอุปมา"
11 พระองค์ตรัสตอบเขาว่า "เพราะว่าข้อความลึกลับ
ของอาณาจักรแห่งสวรรค์ทรงโปรดให้ท่านทั้งหลายรู้ได้
แต่คนเหล่านั้นไม่โปรดให้รู้
12 ด้วยว่าผู้ใดมีอยู่แล้ว จะเพิ่มเติมให้คนนั้นมีเหลือเฟือ
แต่ผู้ที่ไม่มีนั้น แม้ว่าซึ่งเขามีอยู่จะต้องเอาไปจากเขา
13 เหตุฉะนั้น เราจึงกล่าวแก่เขาเป็นคำอุปมา เพราะว่า
ถึงเขาเห็นก็เหมือนไม่เห็น ถึงได้ยินก็เหมือนไม่ได้ยินและ
ไม่เข้าใจ

1.อาณาจักรของพระเจ้า

1. ผู้หว่านพืช (มธ.13:1-23)
2. ข้าวดีและข้าวละมาน (มธ.13:24-30)
3. เมล็ดมัสตาร์ด(มธ.13:31-32)
4. เชื้อขนมปัง(มธ.13:33)
5. ขุมทรัพย์ที่ซ่อนอยู่ (มธ.13:44)
6. ไข่มุกที่มีค่า (มธ.13:45-46)
7. อวน (มธ.23:47-50)
8. สมบัติเก่า - ใหม่ (มธ.13:51-52)

1. ผู้หว่านพืช (มธ.13:1-8,18-23)

1 ในวันนั้นพระเยซูก็เสด็จจากเรือนไปประทับที่ชายทะเล
สาบ
2 มีคนพากันมาหาพระองค์มากนัก พระองค์จึงเสด็จลง
ไปประทับในเรือ และบรรดาคนเหล่านั้นก็ยืนอยู่บนฝั่ง
3 แล้วพระองค์ก็ตรัสกับเขาหลายประการเป็นคำอุปมา
ว่า "ดูเถิด มีผู้หว่านคนหนึ่งออกไปหว่านพืช
4 และเมื่อเขาหว่าน เมล็ดพืชก็ตกตามหนทางบ้าง แล้ว
นกก็มากินเสีย
5 บ้างก็ตกในที่ซึ่งมีพื้นหิน มีเนื้อดินแต่น้อย จึงงอกขึ้น
โดยเร็วเพราะดินไม่ลึก
6 แต่เมื่อแดดจัดแดดก็แผดเผา เพราะรากไม่มีจึงเหี่ยว
ไป
7 บ้างก็ตกกลางต้นหนาม ต้นหนามก็งอกขึ้นปกคลุม
เสีย
8 บ้างก็ตกที่ดินดี แล้วเกิดผล ร้อยเท่าบ้าง หกสิบเท่า
บ้าง สามสิบเท่าบ้าง

18 เหตุฉะนั้น ท่านทั้งหลายจงฟังคำอุปมาว่าด้วยผู้
หว่านพืชนั้น
19 เมื่อผู้ใดได้ยินพระวจนะแห่งอาณาจักรแต่ไม่เข้าใจ
มารร้ายก็มาฉวยเอาพืชซึ่งหว่านในใจเขานั้นไปเสีย นั่น
แหละได้แก่ผู้ซึ่งรับเมล็ดริมหนทาง
20 และผู้ที่รับเมล็ดซึ่งตกในที่ดินซึ่งมีพื้นหินนั้น ได้แก่
บุคคลที่ได้ยินพระวจนะ แล้วก็รับทันทีด้วยความปรีดี
21 แต่ไม่มีรากในตัวเองจึงทนอยู่ชั่วคราว และเมื่อเกิด
การยากลำบากหรือการข่มเหงต่างๆเพราะพระวจนะนั้น
ต่อมาเขาก็เลิกเสีย
22 ผู้ที่รับเมล็ดซึ่งตกกลางหนามนั้น ได้แก่บุคคลที่ได้ฟัง
พระวจนะ แล้วความกังวลตามธรรมดาโลก และการ
ล่อลวงแห่งทรัพย์สมบัติก็รัดพระวจนะนั้นเสีย และเขาจึง
ไม่เกิดผล
23 ส่วนผู้ที่รับเมล็ดซึ่งตกในดินดีนั้น ได้แก่บุคคลที่
ได้ยินพระวจนะและเข้าใจ คนนั้นก็เกิดผลร้อยเท่าบ้าง
หกสิบเท่าบ้าง สามสิบเท่าบ้าง"

2. ข้าวดีกับข้าวละมาน (มธ.13:24-30)

24 พระองค์ตรัสคำอุปมาอีกข้อหนึ่งให้เขาทั้งหลายฟัง
ว่า "อาณาจักรแห่งสวรรค์เปรียบเหมือนชายคนหนึ่งได้
หว่านพืชดีในนาของตน
25 แต่เมื่อคนทั้งหลายนอนหลับอยู่ ศัตรูของคนนั้นมา
หว่านข้าวละมานปนกับข้าวสาลีนั้นไว้ แล้วก็หลบไป
26 ครั้นต้นข้าวนั้นงอกขึ้นออกรวงแล้ว ข้าวละมานก็
ปรากฏขึ้นด้วย
27 ผู้รับใช้แห่งเจ้าบ้านจึงมาแจ้งแก่นายว่า `นายเจ้าข้า
ท่านได้หว่านพืชดีในนาของท่านมิใช่หรือ แต่มีข้าว
ละมานมาจากไหน'
28 นายก็ตอบพวกเขาว่า `นี่เป็นการกระทำของศัตรู'
พวกผู้รับใช้จึงถามนายว่า `ท่านปรารถนาจะให้พวกเรา
ไปถอนและเก็บข้าวละมานหรือ'
29 แต่นายตอบว่า `อย่าเลย เกลือกว่าเมื่อกำลังถอนข้าว
ละมานจะถอนข้าวสาลีด้วย
30 ให้ทั้งสองจำเริญไปด้วยกันจนถึงฤดูเกี่ยว และใน
เวลาเกี่ยวนั้นเราจะสั่งผู้เกี่ยวว่า "จงเก็บข้าวละมานก่อน
มัดเป็นฟ่อนเผาไฟเสีย แต่ข้าวสาลีนั้นจงเก็บไว้ในยุ้ง
ฉางของเรา"

3. เมล็ดมัสตาร์ด (มธ.13:31-32)

31 พระองค์ยังตรัสคำอุปมาอีกข้อหนึ่งให้เขาฟังว่า
"อาณาจักรแห่งสวรรค์เปรียบเหมือนเมล็ดพันธุ์ผักกาด
เมล็ดหนึ่ง ซึ่งชายคนหนึ่งเอาไปเพาะลงในไร่ของตน
32 เมล็ดนั้นเล็กกว่าเมล็ดทั้งปวง แต่เมื่องอกขึ้นแล้วก็
ใหญ่กว่าผักอื่น และจำเริญเป็นต้นไม้จนนกในอากาศมา
ทำรังอาศัยอยู่ตามกิ่งก้านของต้นนั้นได้

4. เชื้อขนมปัง(มธ.13:33)

33 พระองค์ยังตรัสคำอุปมาให้เขาฟังอีกข้อหนึ่งว่า
"อาณาจักรแห่งสวรรค์เปรียบเหมือนเชื้อ ซึ่งผู้หญิงคน
หนึ่งเอามาเจือลงในแป้งสามถัง จนแป้งนั้นฟูขึ้น
ทั้งหมด"

5. ขุมทรัพย์ที่ซ่อนอยู่(มธ.13:44)

44 อีกประการหนึ่ง อาณาจักรแห่งสวรรค์เปรียบเหมือน
ขุมทรัพย์ซ่อนไว้ในทุ่งนา เมื่อมีผู้ใดพบแล้วก็กลับซ่อน
เสียอีก และเพราะความปรีดีจึงไปขายสรรพสิ่งซึ่งเขามี
อยู่ แล้วไปซื้อทุ่งนานั้น

6. ไข่มุกที่มีค่า (มธ.13:45-46)

45 อีกประการหนึ่ง อาณาจักรแห่งสวรรค์เปรียบเหมือน
พ่อค้าที่ไปหาไข่มุกอย่างดี
46 ซึ่งเมื่อได้พบไข่มุกเม็ดหนึ่งมีค่ามาก ก็ไปขายสิ่ง
สารพัดซึ่งเขามีอยู่ ไปซื้อไข่มุกนั้น

7. อวน (มธ.13:47-50)

47 อีกประการหนึ่ง อาณาจักรแห่งสวรรค์เปรียบเหมือน
อวนที่ลากอยู่ในทะเล ติดปลารวมทุกชนิด
48 ซึ่งเมื่อเต็มแล้วเขาก็ลากขึ้นฝั่งนั่งเลือกเอาแต่ที่ดีใส่
ตะกร้า แต่ที่ไม่ดีนั้นก็ทิ้งเสีย
49 ในการสิ้นสุดของโลกก็จะเป็นอย่างนั้นแหละ พวก
ทูตสวรรค์จะออกมาแยกคนชั่วออกจากคนชอบธรรม
50 แล้วจะทิ้งลงในเตาไฟอันลุกโพลง ที่นั่นจะมีการ
ร้องไห้ขบเขี้ยวเคี้ยวฟัน"

8. สมบัติเก่า - ใหม่ (มธ.13:51-52)

51 พระเยซูตรัสกับเขาว่า "ข้อความเหล่านี้ท่านทั้งหลาย
เข้าใจแล้วหรือ" เขาทูลตอบพระองค์ว่า "เข้าใจ พระเจ้า
ข้า"
52 ฝ่ายพระองค์ตรัสกับเขาว่า "เพราะฉะนั้นพวกธรรมา
จารย์ทุกคนที่ได้เรียนรู้ถึงอาณาจักรแห่งสวรรค์แล้ว ก็
เป็นเหมือนเจ้าของบ้านที่เอาทั้งของใหม่และของเก่า
ออกจากคลังของตน"